

skorstenene lidt højere eller spildevandsledningerne lidt længere.

Det var dengang, man troede, at man kunne løse miljøproblemerne ved at smide dem over til naboen, men nu er det jo slut, og nu er der ikke mange, der går ind for dét mere, og derfor er vi selvfølgelig afhængige af et stærkt og effektivt internationalt samarbejde på miljøområdet.

Det er også kommet godt i gang på miljøområdet og måske bedre end på så mange andre områder. Og i den sammenhæng er det værd at bemærke, at EU er en af de drivende kræfter. For i morgen drager der en dansk delegation til Kyoto – ja, der er allerede nogle derovre – for at forhandle klima, og hvem er det, der er i spidsen, hvem er det, der går i front med de konstruktive forslag, der virkelig vil batte noget? Ja, det er jo EU-landene. Og det er en samling af lande, der ellers på mange punkter har modstridende interesser, men her kan man altså finde frem til at være sammen om at gå så langt.

Men går det ikke tit for langsomt i EU? Er det ikke et argument på miljøområdet, som man må tage meget alvorligt? Og kan denne traktat nu speede processen lidt op? For det er der nok nogle der vil efterlyse.

Dér må vi jo se lidt på vores egen andegård, og så vil vi se, at herhjemme går det også meget langsomt, og vi har været bagud med mange ting. Mange beslutninger tager lang tid på det her område, hvis man skal finde en løsning, der er bæredygtig.

Og vi kan ikke lave et eksprestog ved at vedtage Amsterdamtraktaten – det bilder vi ikke nogen ind – men vi tror, at det går væsentligt bedre, og vi tror også, at EU indtil nu har virket som et meget konstruktiv element i den danske miljøpolitik og, som tidligere ordførere har været inde på, mange gange har været med til at stramme kravene i Danmark op.

Og i øjeblikket har vi lige netop været igennem en proces omkring vandmiljøet: at få opstrammet vandmiljøplanen, og hvad har åndet os tungt i nakken? Ja, det er jo netop nitratdirektivet. Mere end noget andet har det været presballen, der har fået løsningerne igennem, og at EU også kan skubbe os fremad, skal vi jo ikke være kede af.

Så kan man måske sige: Jamen var det ikke rart. Og dér er det, jeg ligesom føler, at Enhedslisten gerne vil have hundrede procent garanti for, at Danmark altid får ret i miljøspørgsmål. Men hvis Danmark skulle tilstås den ret, så

skulle alle andre lande tilstås samme ret, og så var det altså farvel til alle former for flertalsafgørelser, og det kunne vi ikke leve med.

Men kunne vi så ikke sørge for at lave en sådan ordning, at Danmark aldrig ville komme i mindretal? Nej, det ville heller ikke kunne lade sig gøre, for vi måtte jo tilstå alle andre lande den samme mulighed, og det ville sige, at vi en gang imellem måtte acceptere noget, som vi kunne have forestillet os anderledes – ingen tvivl om det.

Jeg tror, at det vil blive meget sjældent, for retningen er helt entydigt for et bedre miljø i EU-landene. Jeg tror, vi vil opleve en skillelinje, der er meget mere tydelig, ikke så meget mellem landene som mellem partierne. Hvad er opfattelsen af et godt miljø? Hvad er opfattelsen af et dårligt miljø?

Vi havde tidligere en lille kort ordveksling om dåserne. Der er nogle, der mener, at man skal lægge vægt på arbejdsmiljøet, når man vurderer det, og så tipper regnskabet til fordel for dåserne. Andre mener, at man kan se helt bort fra arbejdsmiljøet, og at returflaskesystemet er bedre. Sådan vil de politiske partier have forskellige vurderinger, og de er ikke skarpt nationale.

Jeg synes, at vi må sige, at juraen i Amsterdamtraktaten er meget fornem, og den første større vurdering af det, som Hjalte Rasmussen har lavet i Ugeskrift for Retsvæsen den 1. november 1997, understreger da også meget tydeligt, synes jeg, at her er tale om en traktat, der giver væsentlig bedre mulighed for miljøforbedringer.

Men hvis alle europæiske politikere lavede en sammensværgelse, der ville give os et ringere miljø, og det må alle forbyde, så kan selv ikke den bedste traktat forhindre, at sådan noget bliver gennemført. Hvis alle trykker på de forkerte knapper hele tiden, så er der ikke noget at gøre, og derfor skal vi sige, at det væsentlige er jo også det daglige miljøarbejde, hvor vi i lovgivningen, i direktiver sørger for at bringe det videre.

Der er det netop fornemt, at der i præamblen i traktaten står, at det skal være på bæredygtigt grundlag. Det er det, der er kernen i den nye EU-traktat på miljøområdet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Langkilde: Hvordan kan det være et problem? For jeg forstod, at De